

Het Evangelie Naar Mattheüs

Bijbelvertaling uit: Weerd, De Verklaring van Mattheüs.

Aflevering 13: Mattheüs 10:34-42 en 11:1-15

Mattheüs 10:34-39 Jezus Brengt Scheiding

Vers 34A ***Ga er niet vanuit dat Ik gekomen ben om op de gehele aarde vrede te brengen.***

Deze tekst botst met de kerstgedachte dat Jezus is gekomen om vrede te brengen. Die mening stoelt op een on-Bijbelse dogmatiek dat er eens een kerkelijke gouden eeuw zal aanbreken. De geschiedenis bewijst het tegendeel, want die verwachting is nog nooit vervuld. Vrede ontstaat niet door de kerk, maar door de tweede komst van Jezus op de Olijfberg (Zacharia 14:4). Dat is de vrede van het Messiaanse Rijk.

Vers 34B ***Ik ben niet gekomen om vrede te brengen maar het zwaard.***

Als Jezus wederkomt brengt Hij **het zwaard** (*machaira* = een *slachtmes*). Aldus duidt Jezus daarmee op de vreselijke oordelen (slachtingen) die in de Grote Verdrukking over de aarde zullen gaan.

Voorbespreking bij de Vers 35 en 36

Deze verzen verwijzen overduidelijk naar Micha 7. Daar spreekt deze profeet over de Grote Verdrukking als Satan de wereld in zijn greep heeft gekregen en er slechts twee soorten mensen zijn overgebleven: Zij die Satan volgen en hen die de hoge God trouw blijven. Dat beeld dient als panorama van de ontwikkeling van het kwaad in de wereld – waar het dus naartoe gaat. Micha 7 zet op heldere wijze het eindpunt van die ‘glijdende schaal van het kwaad’ neer en Jezus gebruikt dat beeld weer om **het wezen van de tegenstand** tegen de verkondiging van het evangelie te schetsen. Het evangelie brengt namelijk scheiding – brengt ons bij God en tast zo de macht van Satan aan. Dat leidt per definitie tot ‘weerstand’.

Vers 35 ***Want Ik ben gekomen om scheiding te brengen tussen een man en zijn vader, tussen een dochter en haar moeder en tussen een bruid en haar schoonmoeder.***

Vers 36 ***Mensen zullen elkaars vijanden zijn – zelfs hun huisgenoten.***

Deze profetie ziet dus op de Eindtijd, als Satan de wereld in zijn greep heeft. Ook heden ondervinden gelovigen tegenstand, echter dat is slechts een voorproef van wat komen gaat. Het wordt nog veel erger. Het is een grote troost dat de Gemeente daarvoor door de Opname bewaard blijft.

Vers 37 is wellicht één van de **slechts vertaalde én slechts verklaarde verzen** van het Nieuwe Testament. Want die zet in veel vertalingen de liefde tussen kind en ouders als concurrent neer voor de liefde tot Jezus Christus. Dat strijdt rechtstreeks met het vijfde gebod: *eert uw vader en uw moeder*. Het staat er ook niet!

Vers 37 ***Wie van vader of moeder houdt, maar slechts interesse voor Mij heeft, is Mij niet waard en wie een zoon of een dochter lief heeft, maar Mij slechts interessant vindt, is Mij niet waard.***

Jezus zegt dat een simpel kiezen voor Hem, omdat het voordeel brengt, niet genoeg is. Jezus vraagt onze liefde – een liefde als tot ouders of tussen kind en vader en moeder! Geen passie maar **diepe genegenheid**.

Vers 38 ***En wie zijn kruis niet op zich neemt en Mij volgt, is Mij niet waard.***

Christenen dienen vervolging te verdragen. Dat is een heftige uitspraak, want een ‘beetje meeheulen met de vijand’ (voor velen is dat ‘verstandig handelen’) wordt zo verboden. Is dat onredelijk? Neen, hier spreekt de Wet en die eist om **voor of tegen** het kwaad (ten diepste Satan) te kiezen. Wel moeten we met nadruk stellen dat een ontwijken van vervolging niet onder dit vers valt. Dat is simpel: verstandig handelen.

Vers 39A ***Wie een hoger leven in zichzelf heeft gevonden, zal het verliezen.***

Ook dit vers wordt slecht vertaald én verklaard. Zo vertaalt de NBV21: *Wie zijn leven probeert te behouden zal het verliezen, maar wie zijn leven verliest omwille van Mij, die zal het behouden.*

NBG: *Wie zijn leven vindt, zal het verliezen, maar wie zijn leven verliest om Mij nentwil, zal het vinden.*

Voorgaande vertalingen suggereren dat we de marteldood moeten opzoeken en zo begrepen vele gelovigen het in voorbije eeuwen. Ik ben van mening dat dit een dwaling is. Dat onze Heer hier op de keuze tussen de verlokkingen van de wereld wijst en Hem volgen.

Vers 39B **en wie vanwege Mij zijn (aardse) leven heeft verloren, zal het (ware leven) vinden.**

Hier wordt een tweede toezegging gedaan die wél duidt op het martelaarschap. Er is geen sprake van een voorwaarde, maar van het treurige feit dat gelovigen om de Naam van Christus gedood zullen worden!

Mattheüs 10:40-42 Wie Mijn Discipelen Ontvangt, Ontvangt Mij!

Vers 40 **Wie u ontvangt, ontvangt Mij en wie Mij ontvangt, ontvangt Hem Die Mij gezonden heeft.**

Deze uitspraak legt een zware verantwoording op een ieder die een prediker van het evangelie ontvangt. Want het is nogal wat: **Je ontvangt zo Jezus Christus.** Echter dat legt ook een zware verantwoordelijkheid op de prediker die in Zijn Naam spreekt. Predikant zijn is geen vak, zoals velen het zien. Het is een roeping.

Vers 41 **Als iemand een profeet gastvrij ontvangt omdat hij als profeet bekend staat, mag deze zich immers het loon van een profeet toe-eigenen. En als iemand een rechtvaardige ontvangt omdat hij als rechtvaardig bekend staat, mag deze zich het loon van een rechtvaardige toe-eigenen.**

Jezus Christus kent de discipelen de rechten van een profeet en een rechtvaardige toe (*zaddiq* genoemd). En elke Israëliet was verplicht hen onderdak en onderhoud te verschaffen indien ze daarom vroegen.

Vers 42 **Dus wie één van deze jongeren een beker koud water te drinken geeft, alleen al omdat hij als een discipel van Mij bekend staat – Ik verzeker u – die zal zeker zijn loon niet verloren doen gaan.**

Zelfs de minste dienst aan **deze jongeren** (Zijn discipelen) is een goede daad die beloond zal worden.

Mattheüs 11:1 **Nadat de Heer Jezus het geven van precieze instructies aan Zijn twaalf discipelen afgerond had, geschiedde het dat Hij vandaar vertrok om in Zijn eigen steden te onderwijzen en te prediken.**

Jezus en de discipelen gaan nu uit elkaar. Jezus vertrekt naar zijn woonplaats en de steden daaromheen (**Zijn eigen steden**) om daar **te onderwijzen en te prediken**. De discipelen gaan op evangelisatiecampagne, maar daar spreekt Mattheüs niet over. Markus 6:12-13 (NBV21) wel – hoewel opvallend beknopt:

¹² Ze gingen op weg en riepen de mensen op om tot inkeer te komen,

¹³ en ze dreven veel demonen uit en zalfden veel zieken met olie en genazen hen.

De terugkeer van de twaalf discipelen aan het einde van hun evangelisatiecampagne komt in de evangeliën nauwelijks ter sprake. Slechts enkele woorden in Markus 6:30 en 31a (NBV21) worden er aan gewijd en dat kunnen we moeilijk een **verslag** noemen:

³⁰ De apostelen kwamen weer terug bij Jezus en vertelden Hem over alles wat ze gedaan hadden en wat ze de mensen onderwezen hadden.

^{31a} Hij zei tegen hen: ‘Ga nu mee naar een eenzame plaats om alleen te zijn en een tijdje uit te rusten.’

Niets wordt gezegd over de resultaten van de evangelisatiecampagne. Neen, Jezus neemt de discipelen mee naar een **eenzame plaats om een tijdje uit te rusten** (Markus 6:31a). De campagne was mislukt en de discipelen moesten die mislukking met Jezus verwerken. Dat de evangelist Johannes zelfs helemaal niets zegt over de uitzending van de twaalf is daarin veelzeggend. De campagne was zonder succes, want er vindt geen nationale bekering van het Joodse volk plaats, wat toch het grote doel was. Daarmee was deze kans voor het Joodse volk verkeken en gaat de deur open voor de stichting van de Gemeente van Christus.

Mattheüs 11:1-6 Jezus en Johannes de Doper

Vers 2 **Op zekere dag hoorde Johannes over de grote daden van de Christus. Hij heeft toen twee van zijn discipelen gezonden om Hem een vraag te stellen:**

Koning Herodes Antipas had Johannes de Doper gevangen gezet (Mattheüs 4:12, Markus 6:17) in fort Machaerus bij de Dode Zee. Hij werd aanvankelijk goed behandeld en kon zelfs bezoek ontvangen.

Vers 3 **Bent U Degene Die komen zou of moeten we een ander verwachten?**

Johannes verwachtte Gods oordeel (Mattheüs 3:10) en daarna het Messiaanse Rijk (Mattheüs 3:2) met Jezus als koning. **Dat gebeurde niet** en daarom was hij diep gefrustreerd. Hij had publiekelijk de komende koning aangekondigd, had Hem bij het volk geïntroduceerd bij de Jordaan, had gezien dat Gods Geest op Hem nederdaalde. Toen werd hij in de gevangenis gegooid en Jezus had er niets aan gedaan. Nog erger: Zijn Messias deed nauwelijks iets om het aardse koninkrijk te vestigen dat Johannes verwachtte.

Excurs 1: De Vraag van Johannes de Doper

Mensen hebben een vrije keuze: voor of tegen God, voor of tegen Jezus Christus. Die vrije keuze houdt in dat falen altijd op de loer ligt. Dat is hier het geval. Er kwamen wel Joden tot geloof, maar veel te weinig en daarom was het volk als geheel het Messiaanse Rijk **niet waardig** en werd het uitgesteld! Dit falen leidde tot de beslissing om de Gemeente van Christus te stichten – zeg maar **Plan B**. Romeinen 11:5-8 (NBV21):

⁵ *Zo is ook in deze tijd een rest ¹⁾ overgebleven die door Gods genade ²⁾ is uitgekozen ³⁾.*

⁶ *Als ze uit genade uitgekozen zijn, dan dus niet op grond van hun daden, want in dat geval zou de genade geen genade meer zijn.*

⁷ *Wat betekent dit alles? Wat Israël heeft nagestreefd, heeft het niet bereikt ⁴⁾; alleen zij die zijn uitgekozen ^{2) 3)} hebben het bereikt. De overigen werden onbuigzaam ⁵⁾,*

⁸ *zoals ook geschreven staat: ‘God heeft hun geest verdoofd, hun ogen blind gemaakt en hun oren doof, tot op de dag van vandaag.’ ⁶⁾*

¹⁾ De rest duidt op die Joden die zich **wel** bekeerden – een minderheid van het Joodse volk.

²⁾ Doordat het Joodse volk Jezus (als natie) afwees, viel dat volk onder de toorn van God en werd het wederom een bedekking opgelegd. Toch wordt voor *die uitgekozen* zijn (Messiasbelijdende Joden) een uitzondering gemaakt. Zij ontvangen *Gods genade*. Dat dus een ‘tijdelijke genade’ die alleen in de begintijd van de Gemeente werkzaam was. Daarna kwamen nog maar zeer weinig Joden tot het geloof in Jezus Christus.

³⁾ *Uitgekozen* om onderdeel te worden van de Gemeente van Jezus Christus: Zijn lichaam.

⁴⁾ Israël heeft gefaald. Jezus werd afgewezen. ⁵⁾ Het Joodse volk. ⁶⁾ Een verwijzing naar **Jesaja 6:9-10**:

⁹ *Toen zei Hij: ‘Ga naar dit volk en profeteer het volgende tegen hen: “Luister goed, maar begrijpen zul je het niet; kijk goed, maar inzien zul je het niet.”’*

¹⁰ *Maak het hart van het volk ongevoelig, stop hun oren toe, smeet hun ogen dicht. Dan kunnen ze met hun ogen niet zien, met hun oren niet luisteren en met hun hart niet begrijpen. Ze zullen niet naar Mij terugkeren en geen herstel vinden.’*

Met deze profetie werd het volk Israël in de oude tijd **een bedekking** opgelegd, waardoor ze de Thora en de boeken van de profeten niet meer begrepen. God lichtte Zijn plannen ook niet meer toe, want al vierhonderd jaar was er geen profeet meer verschenen. De **bedekking** was een straf van God voor hun afvalligheid en zonden. Pas met de komst van Jezus Christus werd deze ban doorbroken, want Jezus verklaarde de **Heilige Schrift** voor het Joodse volk, dus ook de profetieën uit het Oude Testament. Dat betrof de Raad Gods (Zijn plan met Israël en de mensheid). Toen het Joodse volk Jezus afwees werd het ‘kanaal’ waardoor die kennis tot de Joden kwam weer afgesloten en werd zo de bedekking nogmaals opgelegd. Als Paulus Romeinen 11 optekent, is de ban van Jesaja 6:9-10 weer werkzaam. Paulus licht dat toe in 2 Korintiërs 3:14 (NBV21):

Hun denken verstarde, en dezelfde sluier (de bedekking – Jesaja 6:9-10) ligt tot op de dag van vandaag over het oude verbond wanneer het voorgelezen wordt. Hij wordt alleen in Christus weggenomen.

Romeinen 11:11-12 (NBV21):

¹¹ *Maar nu vraag ik weer: ze zijn toch niet gestruikeld om ten val te komen? ⁷⁾ Dat in geen geval, maar door hun overtreding konden de andere volken worden gered en daarop moesten zij afgunstig worden.*

¹² *Maar als hun overtreding al een rijke gave voor de wereld is en hun falen een rijke gave voor de andere volken, hoeveel rijker zal de gave dan niet zijn wanneer zij voltallig deelnemen. ⁹⁾*

⁷⁾ Bedoeld wordt: Het volk zal niet definitief ten val komen. Er komt nog een opwekking.

⁸⁾ Het is dus de taak van christenen om de Joden afgunstig te maken op het christelijk geloof. Daarin hebben we ernstig gefaald – de christelijke kerk werd hun vijand.

⁹⁾ Dit *voltallig deelnemen* duidt op de toekomstige bekering van Israël zoals in Zacharia 12:10-14 voorzeggd wordt. Romeinen 11:26 (NBV21) bevestigt dat: *Dan zal heel Israël worden gered.*

Romeinen 11:25-27 (NBV21):

²⁵ *Er is, broeders en zusters, een goddelijk geheim dat ik u niet wil onthouden, omdat ik wil voorkomen dat u op uw eigen inzicht afgaat. Een deel van Israël is onbuigzaam geworden, en dat blijft zo totdat de andere volken voltallig zijn toegetreden ¹⁰⁾ (Anderen noemen dat: de volheid der heidenen).*

- ²⁶ *Dan zal heel Israël worden gered*¹¹⁾, zoals ook geschreven staat: ‘De redder (Jezus) zal uit Sion komen, en wentelt dan de schuld af van Jakobs nageslacht’¹¹⁾.
- ²⁷ *Dit is mijn verbond met hen, wanneer Ik hun zonden wegneem.*’¹²⁾
- ¹⁰⁾ Paulus spreekt over de Eindtijd als de Gemeente van Christus compleet is en in de hemel opgenomen wordt. Dat wordt de *volheid der heidenen* genoemd.
- ¹¹⁾ Deze tekst leidt tot veel verwarring. Dat komt omdat veel kerkelijke dogma’s een heilrijke toekomst voor Israël uitsluiten. In onze Eindtijdtheologie past het wel, want dan spreekt Paulus over een deel van het volk: de uitverkorenen. Dat is het ware Israël dat het Messiaanse Rijk beërft.
- ¹²⁾ Dit vers bevestigt voorgaande verklaring. Want Jezus Christus neemt **alleen** de zonden van gelovigen weg, niet van ongelovigen. Die worden gestraft.
-

Vers 4 ***Toen antwoordde de Heer Jezus hen met de volgende woorden: U bent vertrokken om Johannes te berichten wat u hoort en ziet:***

Vers 5 ***Blinden ontvangen zicht en lammen wandelen rond, melaatsen worden gereinigd en doven horen, doden worden opgewekt en zij die behoeftig zijn ontvangen het evangelie.***

Wat bedoelt Jezus? Dit is toch geen antwoord op de vraag van vers 3? Antwoord: Jezus vestigt de aandacht op Zijn persoon (niet op het Messiaanse Rijk dat het Joodse volk als ultieme doel zag). Jezus is hier de centrale figuur en Hij geeft de weg aan die de Raad Gods voorschrijft. Die was anders dan de verwachting van het Joodse volk. De sleutel ligt in de woorden ‘***zij die behoeftig zijn***’ – mensen die het evangelie van Jezus Christus omarmen en Hem willen volgen. Dat waren er veel te weinig en dat blokkeerde de doorbraak van het Koninkrijk. Johannes was zijn eigen prediking vergeten (Mattheüs 3:2): ***Kom tot inkeer, want het hoge Hemelse Koninkrijk is nabijgekomen.*** De ‘nationale ***inkeer*** (bekering) van de Joden ***bleef uit***.

Vers 6 ***Gezegend is eenieder die vanwege Mij niet ten val gebracht wordt.***

De uitdrukking ***ten val gebracht wordt*** betekent: ‘tot zonde verleid worden’, waardoor mensen ‘struikelen’ op weg naar het Heil. Want Jezus voldeed niet aan de verwachtingen van het Joodse volk (en eigenlijk ook niet aan die van Johannes de Doper) en werd daarom afgewezen. De Joden zagen uit naar de Messias en een Joods Koninkrijk, maar ontkenden de noodzaak tot bekering. Zij wilden een Messiaans Rijk ***zonder bekering*** en dat bleek een heilloze weg, want de opstanden van de eerste en tweede Joodse oorlog brachten alleen maar dood en verderf en zo werd het ganse land verwoest, ja zelfs een verboden gebied voor Joden.

Conclusie: Jezus waarschuwt dat Zijn persoon en optreden niet tot ergernis mag leiden, waardoor iemand Hem om die reden zou afwijzen. Daarom wordt iemand die Jezus wél gelooft, ***gezegend*** genoemd.

Mattheüs 11:7-15 Hij Is Elia Die Komen Zou

Vers 7 ***Toen ze weer vertrokken begon de Heer Jezus de vele aanwezigen meer over Johannes te vertellen: Wat bewoog u om de wildernis in te trekken: Een spectaculair schouwspel? Een rietstaf door een stormwind neergeslagen?***

Veel omstanders zullen Johannes in de wildernis bezocht hebben en zijn prediking gehoord. De gevangenneming van Johannes paste niet in dat plaatje. Jezus geeft daarom een nadere verklaring over het wezen van de missie van Johannes de Doper en begint zijn betoog door ***twee uitersten*** neer te zetten.

1. ***Een spectaculair schouwspel?*** Hiermee duidt Jezus op de stichting van het Messiaanse Rijk – dat zou een wereldschokkend gebeuren zijn – maar het gebeurde niet!
2. ***Een rietstaf door een stormwind neergeslagen?*** De rietstaf symboliseert het profetisch ambt van Johannes. Echter hij was door Herodes Antipas gevangengezet, waardoor hij zijn taak niet tot het verwachte einde kon brengen. Hij werd zelfs onthoofd (Mattheüs 14:1-12).

Deze ***twee uitersten*** wekken het juiste contrast tussen de verwachting van het Joodse volk en de praktijk die zich voor hun ogen voltrok. Men was diep teleurgesteld dat het Messiaanse Rijk niet was uitgeroepen en ook dat Jezus geen enkele ambitie toonde dat nog te gaan doen.

Vers 8 ***Maar wat bewoog u dan echt om te gaan kijken? Een mens die rijk gekleed ging? Besef wel dat zij die kostbare kleding dragen in de huizen van hoge koningen verblijven.***

In geval Johannes de Doper het Messiaanse Rijk uitgeroepen zou hebben, was (zo dacht men toen) Jezus beslist een koningsmantel omgehangen. En ook dat gebeurde niet. De uiterlijke tekenen van koningsmacht

bleven bij de **dictators** (Vers 12) in hun paleizen – onderdrukkers in dienst van de gehate Romeinen.

Vers 9 **Maar wat bewoog u dan echt om gaan zien? Een profeet? Zonder twijfel! Ik verzeker u: zelfs meer dan een profeet.**

Stap voor stap leidt Jezus Zijn gehoor naar de werkelijke taak van Johannes de Doper. Hij was een profeet, en wat doet die? **Die leidt het volk terug naar God.** De centrale boodschap was (Mattheüs 3:2): **Kom tot inkeer, want het hoge Hemelse Koninkrijk is nabijgekomen.** Het Koninkrijk was niet de sleutel, maar de bekering. En alleen uit die bekering kon de ‘**Goddelijke gift van het Koninkrijk**’ ontstaan.

Vers 10 **Hij is het immers waarover geschreven staat: Wees alert!, want Ik zend Mijn bode voor U (Jezus) uit. Hij zal de hoge weg banen die voor U ligt.**

Jezus citeert hier Maleachi 3:1. Nu blijkt het **de gewoonte** om in verklaringen **alleen maar** een verwijzing op te nemen of alleen de tekst van Maleachi 3:1a. **Dat is zóó fout**, want Maleachi 3:1-5 schetst onthullend de achtergrond van de missie van Johannes de Doper en van Jezus Christus. Daar staat (NBV21):

- ¹ *Let op, Ik (de hoge God) zal mijn bode (Johannes) zenden, die voor Mij de weg zal effenen¹. Opeens zal Hij naar zijn tempel komen², de Heer (Jezus Christus) naar wie jullie uitzien, de engel van het verbond³ naar wie jullie verlangen. Komen zal Hij⁴ – zegt de HEER van de hemelse machten.*
- ² *Wie zal die dag kunnen doorstaan? Wie zal overeind blijven wanneer Hij (Jezus) verschijnt? Hij is als het vuur van een edelsmid, als het loog van een wolwasser⁵.*
- ³ *Hij zal zitting houden als iemand die zilver smelt en het zuivert⁶; de zonen van Levi zal Hij zuiveren⁷ en zeven als goud en zilver, en dan zullen ze op de juiste wijze offergaven brengen aan de HEER.*
- ⁴ *De offers van Juda en Jeruzalem zullen de HEER met vreugde vervullen, zoals in vroeger jaren, zoals in de dagen van weleer⁸.*
- ⁵ *Ik zal naar jullie toe komen om recht te spreken, en Ik zal niet aarzelen te getuigen tegen⁹ tovenaars en echtbrekers, tegen mensen die meened plegen en mensen die hun dagloners uitbuiten, en tegen allen die weduwen en wezen onderdrukken en vreemdelingen geen plaats gunnen¹⁰, want geen van allen hebben zij ontzag voor Mij¹¹ – zegt de HEER van de hemelse machten.*
 - ¹ De bode is Johannes de Doper en hij baant de weg voor Jezus Christus – duidelijk.
 - ² Maar hier komen theologen in problemen. Want Jezus kwam niet naar de tempel om het verbond met Israël te hernieuwen. Dat is nooit gebeurd en daarom onvervulde profetie. De tempel is verwoest, echter voor een toekomstige vervulling **moet er wel een tempel zijn**. Dus moet die nog gebouwd worden.
 - ³ Jezus wordt ook de *Engel van de HEER* genoemd.
 - ⁴ Dit is niet de eerste komst van Jezus. Die wordt omschreven als: *de weg effenen* (Maleachi 3:1a). Hier komt Jezus in de Eindtijd op de Olijfberg (Jeruzalem) weer (Zacharia 14:4) om Zijn taak af te maken. Hij begeeft zich naar de tempel in Jeruzalem en dat luidt de laatste fase van de Grote Verdrukking in, waarna Hij Koning zal worden over het Messiaanse Rijk. Dus, nogmaals, **de tempel wordt herbouwd**.
 - ⁵ Vers 2 spreekt in heel duidelijke termen over de Grote Verdrukking als de oordelen van de hoge God over de aarde gaan en alle satanische machten vernietigd worden.
 - ⁶ Dit wijst op de zuivering van het volk Israël. Alleen gelovigen zullen het Messiaanse Rijk mogen betreden.
 - ⁷ De priesterdienst in de tempel wordt hervat. De priesters zelf gezuiverd van ongelovigen.
 - ⁸ De offerdienst in de nieuwgebouwde tempel wordt hervat.
 - ⁹ God getuigt niet zelf tegen overtreders. Dat doet de hoge Wet die dan voor de gehele aarde geldt.
 - ¹⁰ Deze beschrijving past alleen in het Messiaanse Rijk als de gehele wereld onder de Wet van God valt.
 - ¹¹ Er staat in de grondtekst: *en Mij niet vrezen*. De zin geeft een samenvatting van de genoemde overtreders van de Wet en hun motivatie als het Messiaanse Rijk **reeds gesticht is**.

Conclusie: Het is dus geen toeval dat in commentaren Maleachi 3:1b-5 vaak genegeerd wordt, want die verzen passen niet in de traditionele dogmatiek. Het is namelijk een getuigenis over de Goddelijke opdracht aan Johannes de Doper en Jezus Christus: Dat is: bekering **én vestiging van het Messiaanse Rijk**. Dat had moeten gebeuren in de tijd van Jezus, maar werd uitgesteld door ongeloof van het Joodse volk. Daarmee verloor dit volk de status van ‘heilsdrager’. Die ging over naar de Gemeente van Christus. Worden zo alle beloften over een gezegende toekomst van Israël waardeloos? Natuurlijk niet, God is betrouwbaar. Dat gaat nog gebeuren nadat de Gemeente deze aarde **verlaten heeft** (= de Opname). Dat is ‘Goddelijke Logica’ want er kunnen geen twee heilsdragers tegelijk op aarde zijn. Zolang de Gemeente op aarde is, wordt de weg naar het Messiaanse Rijk geblokkeerd en kan een Jood dat heil alleen in de Gemeente vinden.

Een Bekend Thema: De wederkomst van Johannes de Doper is een bekend thema in de Bijbel. Naast Maleachi 3 en 4 spreekt Jesaja 40:3 erover, waar Mattheüs 3:3 naar verwijst en Johannes 1:23.

Vers 11 ***Ik verzeker u: Onder allen die uit een vrouw geboren zijn, is nooit iemand opgestaan die zo groot was als Johannes de Doper. Toch is de kleinste in het hoge Hemelse Koninkrijk even groot als hij.***

Jezus Christus is de belangrijkste mens op aarde. Dus is Zijn wegbereider – Johannes de Doper – de tweede in belangrijkheid; groter zelfs dan Mozes en Elia. Maar dat geldt alleen deze wereld.

Vers 11b getuigt dat in het Messiaanse Rijk iedereen gelijkwaardig is. Dan is er ook geen sprake meer van ‘neerkijken op’, dus van discriminatie. Geldt dat alleen het aardse Koninkrijk? Neen ook de Gemeente. Ook daar geldt dat iedereen gelijkwaardig is. Het Koninkrijk van de Gemeente van Christus ligt echter in de hemel, zoals Johannes 18:36 (NBV21) bevestigt:

Jezus antwoordde: ‘Mijn koningschap hoort niet bij deze wereld. Als mijn koningschap bij deze wereld hoorde, zouden mijn dienaren wel gevochten hebben om te voorkomen dat Ik aan de Joden werd uitgeleverd. Maar mijn koninkrijk is niet van hier.’ De laatste woorden zijn **fout** vertaald. Er staat: Nu (= heden) echter is Mijn Koninkrijk niet meer van hier. **De heilsweg is veranderd!**

Vers 12 ***Sinds al de dagen van Johannes de Doper tot op heden ondergaat het hoge Koninkrijk van de Hemel geweld en dictators eigenen het zich gewelddadig toe.***

Het resultaat van de inspanningen van Johannes de Doper en Jezus Christus is niet positief. Want dan had Jezus zoiets moeten zeggen als ‘en het gehele land bekeerde zich en riep de hoge God aan’. Daarentegen verklaart Jezus dat het **Koninkrijk** door **geweld** getroffen wordt en door **dictators** is toegeëigend. Welnu dat klopte precies, want het land Kanaän werd niet bevrijd. De Joden zochten onder het juk van de Romeinen en hun **dictators** (zoals Herodes Antipas, Herodes Archelaüs, Herodes Agrippa 1 en 2) beschouwden Judea en Galilea als een persoonlijk wingewest en roofden het leeg.

Vers 13 ***Want al de hoge profeten en de Wet tot Johannes toe hebben daarover geprofeteerd.***

Vers 14 ***En als het uw verlangen is om hem te verwelkomen: Hij is Elia die komen zou.***

Jezus doet een (laatste?) oproep tot de omstanders (het Joodse volk) om dat ‘uitzien naar Elia’ vast te houden. Daarmee rijst de vraag: **Maar wat kwam Elia dan doen?** Maleachi 3:22-24 (NBV21) getuigt (in andere vertalingen Maleachi 4:4-6):

²² *Houd je aan het onderricht van Mozes, mijn dienaar, aan wie Ik op de Horeb wetten en geboden heb gegeven die gelden voor heel Israël (de Thora).*

²³ *Voordat de dag van de HEER aanbreekt die groot is en ontzagwekkend ¹⁾, stuur Ik jullie de profeet Elia ²⁾*

²⁴ *en hij zal ervoor zorgen dat ouders zich verzoenen met hun kinderen en kinderen zich verzoenen met hun ouders ³⁾. Anders zou Ik het land volledig moeten vernietigen ⁴⁾.*

¹⁾De grote oordelen van de Hoge God over deze aarde, zoals die in de Grote Verdrukking vallen.

²⁾De profeet Elia is nooit gestorven. Hij komt terug en dat profeteert Jezus in Mattheüs 17:11-12.

³⁾Elia komt weder tijdens de Grote Verdrukking (de twee getuigen – Openbaring 11). Hij zal samen met Mozes het evangelie van liefde en genade verkondigen in een satanische wereld en zo (voor hen die dat willen aannemen) mensen met elkaar verzoenen.

⁴⁾Dit duidt op de oordelen van God die de wereld ‘bijna’ zullen vernietigen.

Nog eens Vers 14 en ook Vers 15

¹⁴ ***En als het uw verlangen is om hem te verwelkomen: Hij is Elia die komen zou.***

¹⁵ ***Laat eenieder die oren heeft dit ter harte nemen.***

Het **verwelkomen** wijst op het aanvaarden van de boodschap van Johannes de Doper. Er is nog een kans om het Koninkrijk te verwerven, mits het Joodse volk zich bekeert. Die laatste kans wordt verwoord in vers 15. Want in een nationale bekering ligt de sleutel tot het Messiaanse Rijk. Het mocht niet baten.

Excurs 2: De Profetie Over Elia in Maleachi

De profetie van Maleachi 3 en 4 was in Judea en Galilea algemeen bekend. Het was een geliefd manifest dat de restauratie van het rijk van Israël aankondigde, zoals eens onder de koningen David en Salomo

bestaan had. De terugkeer van de profeet Elia was daarvan het sein **dat het zover was**.

Elia Die Komen Zou: Betekent vers 14 dat met Johannes de Doper Elia is gekomen? Neen, hij had het kunnen zijn indien het Joodse volk zich bekeerd had. Elia komt nog; Handelingen 3:19-21 (NBV21):

¹⁹ *Kom tot inkeer, keer terug naar God om vergeving te krijgen voor uw zonden.*

²⁰ *Dan zal de Heer een tijd van rust doen aanbreken en zal Hij de Messias zenden die Hij voor u bestemd heeft. Dat is Jezus,*

²¹ *die in de hemel moest worden opgenomen tot de tijd aanbreekt waarover God van oudsher bij monde van zijn heilige profeten heeft gesproken en waarin alles zal worden hersteld.*

Tweede aanwijzing is de komst van de twee getuigen (Openbaring 11:1-14). Dat zijn Mozes en Elia, zoals uit hun daden blijkt. De verheerlijking op de berg verwijst daar eveneens naar (Mattheüs 17:1-8, Markus 9:2-8, Lukas 9:28-36). **De derde** is Maleachi 4:5. Daar wordt gezegd dat Elia wederkomt *voordat de dag van de HEERE komt, die grote en ontzagwekkende dag*. Dat duidt op de oordelen van de hoge God in de Grote Verdrukking en dat is heden nog on vervulde profetie. **Een vierde** is Lukas 9:30b-31 (NBV21) ^{C)}:

Het waren Mozes en Elia, die in hemelse luister verschenen waren. Zij spraken over zijn heengaan (en) de weg die Hij in Jeruzalem zou voltooien.

Ze spraken dus over twee onderwerpen: ^{A)} Over Zijn dood en opstanding en ^{B)} over het volbrengen van Zijn taak in Jeruzalem en dat kan niet anders dan Zijn verheffing tot Koning over het Messiaanse Rijk zijn.

Elia de Tisbiet: Over hem is wel wat meer te zeggen. We citeren Maleachi 4:5-6 (HSV):

⁵ *Zie, Ik zend tot u de profeet Elia, voordat de dag van de HEERE komt ^{A)}, die grote en ontzagwekkende dag ^{A)}.*

⁶ *Hij zal het hart van de vaders tot de kinderen terugbrengen, en het hart van de kinderen tot hun vaders ^{B)}, opdat Ik niet zal komen en de aarde met de ban zal slaan ^{C)}.*

Ook Jezus Christus spreekt over de wederkomst van Elia; Mattheüs 17:10-13 (HSV):

¹⁰ *En Zijn discipelen vroegen Hem: Waarom zeggen de schriftgeleerden dan dat Elia eerst moet komen? ^{E)}*

¹¹ *Jezus antwoordde en zei tegen hen: Elia zal wel eerst komen en alles herstellen ^{F)}.*

¹² *Ik zeg u echter dat Elia al gekomen is ^{G)}, en ze hebben hem niet erkend, maar ze hebben met hem gedaan alles wat ze wilden; zo zal ook de Zoon des mensen door hen lijden.*

¹³ *Toen begrepen de discipelen dat Hij tot hen over Johannes de Doper gesproken had ^{H)}.*

^{A)} Als de oordelen van God op de aarde neerdalen = de tweede helft van de Grote Verdrukking.

^{B)} In een verdorven wereld, waaruit alle liefde verdwenen is, brengen zij hoop. Wie hen aanhoort en gelooft, vindt de weg naar de liefde terug ^{D)}.

^{C)} Algemeen wordt dat als een uitdrukking van totale uitroeiing gezien.

^{E)} Onder gelovige Joden wordt de wederkomst van Elia verwacht als de Eindtijd is aangebroken. Dit geloof heeft tot op de huidige dag standgehouden.

^{F)} Of: *tot algeheel herstel leiden*, wat beter de bedoeling van de profetie weergeeft. Deze zin staat in de **toekomende tijd**, terwijl Johannes toen **al onthoofd was**. Elia moet dus nog komen.

^{G)} Er staat: *ēdē (al of reeds) ēlthen (Aoristus = zijnde gekomen)*. Dat is: *reeds gekomen was*. Het had dus kunnen gebeuren. Wellicht moeten we vertalen: *dat Elia al had kunnen komen*.

^{H)} Of Johannes de Doper Elia had kunnen zijn of dat Elia dan in zijn plaats gekomen was, weten we niet.

Mattheüs 17:12 – Ze Hebben Hem Niet Erkend: Onder orthodoxe Joden wordt de verwachting van de wederkomst van Elia, als wegbereider van de Messias, tegenwoordig breed gedragen. Op seideravond (Pascha) worden twee grote bekers met wijn gevuld. De ene neemt het hoofd van de familie in de hand en hij spreekt een gebed uit (beracha genoemd). Daarna geeft hij de beker aan iedereen die aanzit aan de tafel. Dan brengt hij het ongezuurde brood op tafel, verdeelt dat in stukken en geeft dat aan de aanwezigen. De tweede beker wijn wordt Elia's beker genoemd. Die blijft staan en wordt niet opgedronken. De deur van het huis wordt geopend en een plechtige verwachtingsvolle pauze volgt. Op dat moment hopen Joden dat Elia binnentreedt om de vreugdevolle boodschap te brengen dat de Messias eraan komt. Het is deze gewoonte die pas in de diaspora tot ontwikkeling is gekomen die ons te denken geeft. Wellicht wordt de rol van de profeet Elia nu wel erkend en mogen we daarin een teken zien dat de Eindtijd nabij is.

Dit is een uittreksel van de Verklaring van Mattheüs door Gert A. van de Weerd. Daar wordt de in deze studie gebruikte grondtekst diepgaand verantwoord.

Copyright: Gert A. van de Weerd; PMI Boeken BV.